

РЕШЕНИЕ

№ 39

гр. Русе, 10.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ в публично заседание на двадесет и пети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Татяна Черкезова

при участието на секретаря Десислава Ботева
като разгледа докладваното от Татяна Черкезова Гражданско дело № 20224500100167 по описа за 2022 година

Предявени са иски за заплащане на обезщетение за причинени неимуществени и имуществени вреди с правно основание чл. 49 вр. чл.45 от ЗЗД, иск по чл. 109 от ЗС, и по чл. 86 от ЗЗД.

Ищецът Т. И. Г. твърди, че в периода 01.01.2020г. - 20.01.2022г. от стрА. на Община Русе е допуснато, във връзка със сметосъбирането, чрез нейни действия, и бездействия - неупражняване на контрол по отношение на графика за сметосъбиране, да се извършва такова в ранните часове на деня в периода от 3.00 до 6.00 ч., при което се вдига шум, нарушават се общественият ред и спокойствието на гражданите, в частност на ищеца. Твърди, че проблемът е в системата на сметосъбиране, която вдига шум много над допустимите норми. Ищецът излага обстоятелства, че многократно е звънял на тел. 112 - седем пъти през м.август 2020 г., като е подавал сигнали за тези нередности, препращани към Община Русе. По отношение на неговите сигнали Общината не е взела мерки. Изложени са фактически обстоятелства, че на конкретно посочени официални празници, неработни дни, като такива за визирания период са общо 107 пъти, сметосъбиращата техника е посетила адрес в близост до жилището на ищеца. Сочи, че шумът, който надвишава нормите, представлява непрестанен тормоз за него, става непоносим в летните месеци и го принуждава да затваря прозорците на спалното си помещение, че този шум води до затруднение с наспиването, с качеството на съня, съответно води до влошаване на общото му здравословно съС.ие, които от своя стрА. са довели до изменение на начина на живот на ищеца и то в условията на глобална пандемия. Тези нарушения във връзка със сметосъбирането довели до невъзможност ищецът да спи в продължение на 6-8 часа, поради непрекъснатия шум, което го поставило в съС.ие на стрес. Те довели до това той да се чувства депресиран, изморен, отчаян и безпомощен

от бездействието на всички органи, които е ангажирал с този проблем / Община Русе, РЗИ – Русе, Министерство на околната среда, омбудсман на Р България /. Сочил, че бил принуден да напуска града и да живее при родителите си, при приятели, за да спи няколко дни подред без прекъсване и да възстанови организма си. Ищецът излага твърдения, че липсата на сън, освен че променила качеството му на живот, се отразила негативно на изпълнението на трудовите му задължения, на договорни отношения, лишила го от личен живот и личностно развитие, наложили да посети Центъра за психично здраве, където бил освидетелстван от доц. С. К..

В уточнение на исквата молба се заявява, че претенцията касае само правото на собственост на ищеца. Конкретните действия, които му пречат да осъществи същото, се изразяват в начина на сметосъбирането – чрез механизирана техника, която създава шум над нормите и показателите за шум. Сочил, че самата техника издава механично дрънчане и трещене, което в комбинация с компресията на въздуха от моторното превозно средство надвишава всякакви норми на шум и може да се чуе през нощта от разстояние над 500 м. Твърди, че Община Русе, освен посочените действия по възлагане на сметосъбирането и начина на осъществяването му, бездейства, като не е променила графика в продължение на две години, в които той я е сигнализирил за нарушения.

Ищецът счита, че изложеното обуславя правния му интерес от предявяване на иск за обезщетение за причинените му от действия и бездействия на Община Русе, във връзка с осъществяването от нея, по възлагане, дейност по сметосъбиране и сметоизвозване, неимуществени вреди, в размер на 29 300 лева.

По отношение на търпените имуществени вреди ищецът сочи, че през септември 2020г. започнал задочно обучение, по магистърски програми, по специалности „Психология“ и „Здравен мениджмънт“ във Великотърновския университет „Св. Св. Кирил и Методий“, което му било необходимо във връзка със заеманата длъжност - председател на борда на директорите на МБАЛ „Свети Иван Рилски Разград“ АД. Взел успешно изпитите от първия семестър по двете специалности, заплатил семестриалните такси за двата семестъра, общо два пъти по 700 лв. за всяка от двете специалности, но поради дискомфорт, причинен от сметосъбирането, невъзможността да се концентрира, умората, която чувствал по време, неспособността да положи усилия за каквото и да било, нямал възможност да вземе следващите 15 изпита по двете специалности, което довело до прекъсване на обучението. Счита, че по този начин Общината му е причинила имуществени вреди, които следва да обезщети, като претърпените загуби са в размер на 3000 лева, от които 2800 лева заплатени семестриални такси и 200 лева за пътни разноски, както и 10 000 лева - за пропуснати ползи, от пропуснатата възможност за личностно развитие и придобиване на дипломи за висше образование. Претендира, че е търпял имуществени вреди и в размер на 7700 лв., явяващи се пропуснати ползи, и от това, че не е получил седем месечни възнаграждения от по 1100 лева, съгласно анекс по трудов договор с УМБАЛ „Канев“ АД, тъй като заради по време му неразположение се

наложило да освободи заемА.та от него длъжност „юрисконсулт“, или общо претенцията за имуществени вреди е 20 700 лева.

Претенцията е насочена против Община Русе, във връзка с нейните действия и бездействия, касаещи дейността по сметосъбирането в гр.Русе и прекомерния шум при осъществяването ѝ, както и неупражняването на контрол върху тази дейност. Претендира се законната лихва върху главниците, от завеждането на иска.

Претендира се и на основание чл. 109 от ЗС съдът да задължи Община Русе да преустанови действията по сметосъбирането в ранни часове, като съобрази Наредба № 6/26.06.2006 г., тъй като го пречатства да упражнява правото си на собственост.

В отговора на исковата молба ответникът Община Русе изразява становище, че исковете са допустими, но неоснователни, оспорва исковете по основание и размер, взема становище, че в исковата молба не се съдържат доказателства, че ищецът обитава адреса, на който сочи, че се извършва сметосъбирането, което твърди, че надвишава нормативно установените нива на шум. Сочи се, че дейността по събиране на смет и на битови отпадъци и транспортирането им не се извършва от Община Русе, а е възложено от нея на „Н. Ч.“ ЕООД. Твърди се, че самото сметосъбиране продължава в рамките от две до четири минути и шумът при осъществяването му не надвишава нормативно предвидените норми. Навежда се довод, че самото място, на което живее ищецът - ул. „С. С.“ в гр. Русе, е шумно, поради интензивния автомобилен график. Считат претендираните обезщетения за неимуществени и имуществени вреди за прекомерни, неотговарящи на критериите за справедливост по чл. 52 от ЗЗД. Претендират се деловодни разноски и юрисконсултско възнаграждение.

Третото лице –помагач на стрА.та на ответника „Н. Ч.“ ЕООД, представлявано от управителя В. Ж. Х., в отговора си взема становище, че не са ангажирани доказателства за основателността на исковете, неправилно е посочен период на сметосъбиране. Автомобилите, с които се извършва сметосъбирането, са сертифицирани съобразно най-новите екологични норми - Евро 6, и са максимално безшумни и щадящи околната среда, и до този момент не е имало оплаквания за шум от новата система за сметосъбиране, като се счита, че при нея не се допускат нарушения на Наредба № 6 /26.06.2006 г. Иска се исковете да бъдат отхвърлени като неоснователни и недоказани. Претендират се разноски.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено от фактическа стрА. следното:

Ищецът живее в жилище, находящо се в гр.Русе, ул.“С. С.“*, бл. Т.,вх.*, ет.*,ап.* / негов настоящ адрес, считано от 28.01.2019г./ В непосредствена близост до посочения жилищен блок се намират контейнери за битови отпадъци, чието изпразване и транспортиране се извършва със сметосъбираща и сметоизвозваща техника от „Н. Ч.“ ЕООД, по силата на сключен между дружеството и Община Русе Договор за услуги от 16.07.2020г. Преди тази дата дейността по сметосъбиране и сметоизвозване е

извършва. от същото дружество, по силата на Договор от 05.05.2015г., отново след определянето му от Община Русе като изпълнител на обществена поръчка за услугата - Сметосъбиране на битови отпадъци, в т.ч. разделно събрани битови биоразградими отпадъци на територията на гр.Русе и транспортирането им до съоръжения/инсталации за третиране на отпадъци.

В посочения в исковата молба период 01.01.2020г. – 20.01.2022г., като и в течение на настоящото гражданско производство – до 15.07.2022г., сметосъбирането и сметоизвозването до жилищния блок на ищеца се извършвало в ранните часове на денонощието, в периода 3.00-6.00 часа, съгласно месечен график, изготвен от дружеството.

Междувременно, от м.август 2020г. „Н. Ч.“ ЕООД започнало въвеждане на нова система за сметосъбиране – с автоматизирано и роботизирано оборудване, и един от кварталите, в който стартирала, бил този, в който живее ищецът. При новата система сметосъбирането до жилището на ищеца се извършвало със специализирани камиони SCANIA CB 4891TE, като процесът на работа е автоматизиран, с продължителност около 3-4 минути, и при работа на специализирания камион стойността на нивото на шума в жилището на ищеца, при затворени прозорци, надвишава граничните стойности на показателите за шум в околната среда.

Шумът от сметосъбирането и сметоизвозването пречел на ищеца да спи пълноценно, от недоспиването се чувствал уморен, отпаднал, станал изнервен, напрегнат, разсеян в работата си – първоначално като юрисконсулт в УМБАЛ“Канев“АД - Русе, а след това - като председател на борда на директорите на МБАЛ„Свети Иван Рилски“ АД –Разград. Тъй като от проблема с прекомерния шум, който дълго време не се разрешавал, Г. бил депресиран / за което провел консултация с психолог/, чувствал общо физическо неразположение, ограничил физическите си активности и социалните си контакти.

В исковия период, през м.септември 2020г. ищецът започнал задочно обучение, по магистърски програми, по специалности „Психология“ и „Здравен мениджмънт“ във Великотърновския университет „Св. Св. Кирил и Методий“, което му било необходимо във връзка със заеманата от него длъжност - председател на борда на директорите на МБАЛ „Свети Иван Рилски -Разград“ АД.

С Решение от 16.12.2021г. Г. бил вписан като адвокат в АК – Русе.

С Решение от 27.07.2022г. на ищеца – в качеството на председател на Съвета на директорите на МБАЛ“Св.Иван Рилски“АД – Разград, били възложени правомощията на изпълнителен директор на болничното заведение.

Заради силния шум от сметосъбиращата техника ищецът подавал писмени оплаквания до Община Русе и РЗИ-Русе, подавал сигнали на национален телефон 112 / на 9,10,11,13,14 и 22.08.2021г. /, сезирал Омбудсман на Република България и Министерството на здравеопазването. Към датата на депозиране на исковата молба - 14.02.2022г. проблемът с шума от сметосъбиращата техника не бил разрешен.

От 15.07.2022г. бил променен графикът за сметосъбиране до жилището му и то вече се извършва в 20.00 часа - вечерния период от денонощието, като шумът от сметосъбиране, отнесен и към този период на денонощието, надвишава нормативно определените гранични стойности на показателите за шум в околната среда.

Изложената фактическа обстановка се установява от писмените и гласни доказателства по делото, и експертните заключения.

Видно от заключенията на назначените и приети съдебни технически експертизи / основна и допълнителна /, от замерванията на шума в жилището на ищеца, при затворени прозорци, докато се извършва сметосъбиране със специализиран камион SCANIA CB 4891TE, около 20.00 часа, се установява, че при всяка от четирите условно разделени операции / с общо времетраене 3 – 4 минути / се надвишава граничната стойност на шум за вечерния период от денонощието, която е 35 dB/ A/, като за първата операция – изваждане на стрелата и захващане на контейнера превишението е 2,5 dB/ A/, за втората – вдигане и изпразване на контейнера превишението е 13,6 dB/ A/, за третата – връщане на контейнера превишението е 9,5 dB/ A/, а за четвъртата операция – прибиране на стрелата и потегляне превишението е 3,7 dB/ A/. Стойността на нивото на шума след приключване работата на специализирания камион за сметосъбиране, само от шумов фон, не надвишава граничната стойност за вечерния период от денонощието - 35 dB/ A. Шумовият фон в района, замерен в жилището на ищеца по същото време, но без да работи сметосъбираща техника, е 31,5 dB/ A/, т.е. в нормата. "Гранична стойност" е стойност на показателя за шум, чието превишаване налага компетентните органи да разгледат и приложат мерки за намаляване на шума, съгласно доп.разпоредби, т. 18 от Закона за защита от шума в околната среда .

Съгласно заключението на приетата съдебна психологическа експертиза, съС.ието на ищеца би могло да се отнесе към категорията разстройства, вследствие на преживяно стресиращо събитие с данни за разстройство в адаптацията, съгласно МКБ 10. Системното излагане на силен шум се явява стресиращото събитие. Системното прекъсване на съня вследствие на силен шум има стресогенен ефект върху емоционалното му съС.ие, тъй като са възникнали клинични отговори към преживяното, като клиничните прояви са се изразили в ограничена дейностна активност / напускане на работното място, ограничаване на физическата активност и спорт, ограничаване на социалните контакти/ и нарушения на съня, повишена тревожност, затруднена концентрация на вниманието, неувереност, раздразнителност, чувство за малоценност, разтреперване, забравяне, главоболие, учестено дишане, сексуална дисфункция, промени в цикъла на сън и бодърстване, рязко покачване на телесна маса до 110 кг, отчаяние, умора, които датират от средата на 2020г., постепенно се усилват и са обострени в периода 08.2021г. – 07.2022г. Понастоящем, тъй като от м.август 2022г. вече има нов график на сметосъбиране и нощно време не е изложен на силен шум, ищецът постепенно е възстановил ритъма на сън и бодърстване, клиничните симптоми постепенно отшумяват, постъпил е на работа, възстановил е студентските си права, възобновил е спортните си занимания. При

изследването за депресивност не се отчитат патологични стойности, при изследване за тревожност се отчитат повишени стойности на ситуативна тревожност, която е свързана с проблема с шума.

В хода на делото е разпитан св. Й. В. – старши експерт в Дирекция „Екология и транспорт“, на Община Русе, на която е възложено да упражнява контрол върху изпълнението на договора с „Н. Ч.“ ЕООД, от чиито показания се установява, че понастоящем на територията на гр. Русе се въвежда нова система за сметосъбиране – „Норд инженеринг“, и кв. „В.“, в който живее ищецът, е един от жилищните райони, от които е стартирала. Новата система е напълно автоматизирана – само един човек, шофьорът на специализирания камион, участва, и сметосъбиращите камиони са нови.

Свидетелката сочи, че не е извършвано замерване на нивото на шума от камионите за сметосъбиране, непосредствено до тях или на по-голямо разстояние, както и че в дирекцията са подавани сигнали от граждани за прекомерния шум при сметосъбиране и при старата, и при новата система. След като се извършват по тях проверки, при възможност променят графика на сметосъбиране, който се определя от „Н. Ч.“ ЕООД, не се съгласува с Община Русе, дейността се осъществява денонощно, съобразно инфраструктурата на района. По сигналите на ищеца са извършвани проверки, при които не е замервано нивото на шума, а е разговаряно с дружеството да промени графика на сметосъбирането, да не е нощем, каквото е оплакването на ищеца.

Св. В. изнася данни и за това, че не е изготвяна оценка за въздействие на новата сметосъбираща техника върху околната среда. Нито на сайта на Община Русе, нито на табло в Общината са публикувани графици за събиране на битовите отпадъци / само за разделното събиране /. Във връзка с множеството сигнали на Г. сочи, че е наложена една санкция на сметосъбиращото дружество, за неспазване на новия график.

Относно претърпените от ищеца вреди в настоящото производство са разпитани като свидетели С. Г. и Й. А., от чиито показания се установява, че ищецът в продължение на около две години по-рано им се оплаквал от силния шум от сметосъбирането до жилището му, че подавал сигнали, но проблемът не се разрешавал. Докато работели в УМБАЛ „Канев“ АД – Русе и често се срещали, свидетелят виждал, че ищецът е изнервен, напрегнат, което обяснявал с недоспиването заради шума. Променил начина си на живот, спрял да се среща с приятели, заради недоспиването, което свидетелят – практикуващ лекар, съдов хирург, си обяснява с депресия и то от недоспиване, и смята, че има негативна промяна в когнитивните му и поведенчески функции. Знае, че ищецът се е консултирал с психолог. Соци, че го е виждал на работа недоспал, напрегнат, разтреперан, както и че ищецът е ходил да спи в жилището му и на селото му, за да може да навакса липсата на сън. Изнася данни, че ищецът учел в магистърска програма по специалност „Здравен мениджмънт“, във ВТУ, и прекъснал образованието си, като му обяснил, че има проблеми със запомнянето, заради недоспиването от шума.

Св. Й. А. познава ищеца от съвместната им работа в УМБАЛ“Канев „ АД – Русе от края на 2019г. до м.март 2021г. и при ежедневните си срещи с него забелязала, че е напрегнат, раздразнителен, сънлив, закъснявал, допускал технически грешки при обработване на документи. При разговори с него разбрала, че не може да спи пълноценно заради шума от сметосъбирането, получава главоболие, за което се е консултирал със специалист и приема медикаменти. Ищецът ѝ обяснил, че е сигнализирал многократно Община-Русе и РЗИ-Русе, но няма адекватно решение. Свидетелката счита, че освен в здравословен план, проблемът с прекомерния шум се отразил негативно и по отношение работата на Г. в болничното заведение, която напуснал. Заявява, че и тя / както и св. С. Г. / също има проблем с шума от сметосъбирането в близост до жилището ѝ.

Съдът намира, че свидетелските показания следва да се кредитират изцяло, тъй като са безпротиворечиви, логически свързани и се подкрепят от писмените доказателства и експертните заключения на съдебната техническа експертиза / основна и допълнителна / и на съдебната психологична експертиза по делото. Следва да се кредитират и заключенията на вещите лица по съдебната техническа и съдебната психологическа експертизи, неоспорени от страните, като компетентни, пълни и обективни, като вещите лица в с.з. са дали и изчерпателни отговори на поставените им въпроси.

От приетата като доказателство справка, с приложен диск със записи на позвънявания от ищеца на Национален телефон 112 се установяват твърденията на ищеца, че през месец август 2021г. / на 9,10,11,13,14 и 22.08.2021г. / е подавал сигнали заради силния шум от сметосъбиране около 3.30 часа. По делото са ангажирани писмени доказателства – жалби, сигнали и отговори от съответни институции – Община Русе, РЗИ-Русе, Министерство на здравеопазването, омбудсман на Р България, от които се установява, че Г. е сезирал множество институции за проблема с прекомерния шум от сметосъбирането.

А.лизът на установената фактическа обстановка, налага следните правни изводи:

В настоящото производство, с оглед предявената претенция по чл. 49 вр. чл. 45 от ЗЗД, ищецът следва да докаже твърденията си в исковата молба, че е претърпял вреди в резултат на виновно и противоправно деяние на Община Русе, като установи, че при извършване на възложената на „Н. Ч., ЕООД дейност по сметосъбиране и сметоизвозване са осъществени противоправни действия, както и бездействия - под формата на неполагане на грижа и контрол, да установи, че за него са настъпили твърдените вреди – имуществени и неимуществени, както и наличието на причинна връзка между поведението на ответника и вредите, следва да докаже и размера на претендираните вреди.

Съдът намира, че с ангажираните по делото доказателства ищецът успешно е провел пълно и главно доказване на претенцията за обезщетение от деликт, тъй като е доказал наличието на всички кумулативни елементи от фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД - деяние, вреди, противоправност,

причинна връзка и вина, и следва да се ангажира отговорността на ответника по чл. 49 от ЗЗД - като възложител на работата по сметосъбирането и сметоизвозването, при изпълнението на която са причинени вредите.

Деянито се е изразило в осъществяване от Община Русе, чрез възлагане - с Договор от 16.07.2020г. за възлагане на обществена поръчка чрез открита процедура с предмет : събиране на смесени битови отпадъци, на територията на гр.Русе и транспортирането им до съоръжения/инсталации за третиране на отпадъци, предхождан от Договор от 05.05.2015г. със същото дружество и същия предмет /, на дейността по сметосъбиране и сметоизвозване в гр.Русе в разрез с императивни норми, регламентиращи този вид дейност : Наредба №6/2006г. за показателите за шум в околната среда - определяща граничните стойности на шум, Закон за защита от шума в околната среда / ЗЗШОС / - относно контрола върху източниците на шум в околната среда, Закона за здравето - вменяващ задължение на общинските органи да провеждат политика, насочена към опазване на здравето на граждани, чрез осигуряване на здравословна жизнена среда. Не е спазени и въведената с чл. 4 ал.1 от Наредба №4 на Община Русе за провеждане на масови обществени прояви, опазване общественото и личното имущество и чистотата на територията на Община Русе, забрА. за вдигане на превишаващ нормите шум по улиците, площадите и другите обществени места. Създадената организация на възложената работа е осъществяваА., като са надвишавани нормативно определените гранични стойности на шума.

Въпреки множеството сигнали до Община Русе от ищеца / както и от други граждани на Русе/, вкл. и препратени от други институции –омбудсман на Р България, Министерство на здравеопазването, РЗИ – Русе, не са предприети адекватни мерки за преустановяването на прекомерния шум, и е налице бездействие. При извършваните проверки, видно от показанията на св.В., не са направени замервания на нивата на шума, не е извършваА. оценка за въздействие върху околната среда на дейността по сметосъбирането. Не се констатира и кметът на общината да е изпълнил задължението си, съгласно чл. 15 от ЗЗШОС, да определи длъжностни лица от съществуващите структури в общинската администрация, притежаващи необходимата квалификация, които да упражняват контрол и осъществяват дейности, свързани с ограничаване на шумовите нива в околната среда, които да извършват изискуемия от ЗЗШОС превантивен, текущ и последващ контрол върху източниците на шум в околната среда в урбанизирани територии, каквато е гр.Русе. Не са предприети ефективни мерки, както са дефинирани от ЗЗШОС - определени организационни, икономически или технически решения за предотвратяване и намаляване на шума в околната среда.

Макар по силата на цитираните по- горе договори графичите за сметосъбиране да е следвало да бъдат съгласувани от изпълнителя с Общината, това не е сторено. Въпреки оплакванията за прекомерния шум, Община Русе не е упражнила и правата си по договорите да наложи на изпълнителя ограничения в работното време за извършване на дейността по сметосъбиране и сметоизвозване, и като цяло не упражнявала, в качеството си на възложител, ефективен контрол върху изпълнението на дейностите,

предмет на обществената поръчка, какъвто контрол, съгласно договорите, е следвало да се осъществява от упълномощени от кмета на Общината лица.

Именно от описаните действия и бездействия на ответника, в причинна връзка, произтичат търпените от ищеца вреди, и съгласно чл.45 от ЗЗД на обезщетение подлежат всички вреди - имуществени и неимуществени, които са пряка и непосредствена последица от увреждането.

Съдът намира за доказани твърдените от ищеца неимуществени вреди заради прекомерния шум – недоспиване и непълноценен сън, умора, отпадналост, липса на концентрация, повишена тревожност, раздразнителност, ограничаване на дейностна активност, общо физическо неразположение, за които сочат свидетелите А. и Г., и заключава вещото лице по приетата съдебна психологична експертиза.

Размерът на обезщетението за причинените неимуществени вреди следва да бъде определен от съда по справедливост, съгласно принципа на чл.52 от ЗЗД. Критериите за определяне на този размер са възрастта на пострадалия, видът, обемът и тежестта на причинените неимуществени вреди, интензивността и продължителността им, общовъзприетото понятие за справедливост и социално-икономическите условия към момента на настъпване на вредите и към настоящия момент.

С оглед гореизложеното, предвид възрастта на пострадалия, характера и вида на установените неразположения, стрес, ограничаване на дейностна активност, общо физическо неразположение, повишена ситуативна тревожност, продължителността на периода -2 години, включващ и период на пандемия заради Ковид-19, съдът приема, че претърпените от ищеца неимуществени вреди следва да се репарират със сумата от 6 000 лева, който размер, по преценка на съда, съответства в най - голяма степен на критерия за справедливо обезщетение по чл. 52 от ЗЗД, а над тази сума до претендирания размер от 29 300 лева, като неоснователен и недоказан, искът следва да се отхвърли. По отношение на продължителността на търпените вреди, макар по делото да се установява, че дейността по сметосъбиране и сметоизвозване в ранните часове да е продължила до 15.07.2022г., тъй като в исковата молба е заявен период 01.01. 2020г. – 20.01.2022г. , и няма изменение на иска, именно този период е съобразен при произнасянето от съда.

На основание чл. 86 от ЗЗД върху присъдената главница се дължи законна лихва, считано от завеждането на иска, до окончателното ѝ изплащане.

Искът за репариране на причинени имуществени вреди на обща стойност 20 700 лева съдът намира за недоказан, тъй като от ангажираните по делото доказателства не се установява наличието на пряка причинна връзка между прекомерния шум от сметосъбирането до жилището на ищеца и прекратяването на трудовото му правоотношение с УМБАЛ“Канев“АД /от което се претендират пропуснати ползи в размер на 7 700 лева – представляващи пропуснати 7 месечни трудови възнаграждения /, и прекъсването на обучението по магистърски програми / за което се претендира обезщетение от 2 800 лева - платени семестриални такси, и 200

лева разходи /. По делото не са ангажирани писмени доказателства на какво основание е прекратен трудовият договор на ищеца, а са приложени такива, че след това е той е бил в трудово правоотношение с МБАЛ“Св.Иван Рилски“ – Разград, което сочи, че ищецът е бил в съС.ие и е упражнявал трудова дейност, съответно и получавал възнаграждение. Освен производните показания на свидетелите А. и Г., които пресъздават казаното им от ищеца – че прекъснал обучението си във ВТУ заради проблема с шума от сметосъбирането, по делото няма каквито и да било доказателства, сочещи, на първо място, че действително е прекъснал обучението си, а на следващо – че това е било само и единствено поради твърдяната от ищеца причина. Още повече, че в хода на делото, от приетата СПЕ, се установява, че понастоящем ищецът продължава обучението си по магистърските програми. Последното обуславя и извода за недоказаност на претенцията за обезщетение в размер на 10 000 лева, претендирани като пропуснати ползи, заради препятстване на възможност за личностово развитие и придобиване на дипломи за висше образование.

По делото е предявен и негаторен иск - да се задължи ответникът Община Русе да преустанови действията по сметосъбиране в ранните часове, които препятстват ищеца да упражнява правото си на собственост, като съобрази Наредба №6/2006г. за показателите за шум в околната среда .

Искът с правно основание чл. 109 от ЗС е за защита на правото на собственост от всяко неправомерно действие/бездействие, което неоснователно пречи на упражняването му. За уважаване на негаторния иск ищецът следва да докаже, че е собственик на имота, по отношение на който твърди, че ответникът е осъществил неправомерно въздействие, както и конкретно извършените действия/бездействия. Съгласно указанията на съда, ищецът е уточнил, че претенцията му е, че му се пречи да осъществи своето право на собственост, приложил е удостоверение за настоящ адрес, и писмени доказателства, че е заплащат такси за интернет и др. услуги за посочения в исковата молба адрес, поради което съдът е приел, че разполага с процесуална легитимация. В хода на производството обаче не са ангажирани доказателства, че ищецът е собственик на процесния имот. Нещо повече, видно от приложената по делото декларация от И. Х. Г. и Я. Т. Г.а, жилището в гр.Русе, ул.“С. С. ., № *, бл. Т., ет.* , за което ищецът твърди, че ответникът му създава пречки да упражнява правото си на собственост, е собственост на деклараторите – родители на ищеца. Последното сочи на липсата на материалноправна легитимация на ищеца и обуславя отхвърлянето на иска по чл. 109 от ЗС.

Разноските по делото се възлагат на страните съгласно чл. 78 ал.1 и ал.3 от ГПК. Искът по чл. 109 от ЗС и искът по чл. 49 вр. чл.45 от ЗЗД за обезщетение на имуществени вреди са отхвърлени изцяло, поради което на ищеца се дължат само деловодни разноски, сторени за иска за обезщетение за неимуществени вреди / 1052 лева д.т. и 100 лева за възнаграждение на в.л. /, съразмерно на уважената част от този иск - 236 лева.

Ответникът е претендирал разноски - 600 лева за възнаграждения за в.л., каквито му се дължат съразмерно с отхвърлената част от исковете, в размер

на 528 лева. Претендирано е и юрисконсултско възнаграждение. Последното, съгласно разпоредбата на чл.78 ал.8 изр.второ от ГПК, не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от ЗПП - съобразно вида и количеството на извършената дейност, и в размера, определен в Наредбата за заплащане на правната помощ. В случая, съобразявайки характера на исковете и процесуалните действия на пълномощника на ответната стрА., на основание чл.25 от НПП следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева.

Съгласно чл. 78 ал.10 от ГПК, на третото лице –помагач на стрА.та на ответника не се дължат разноски за производството.

Ищецът дължи по сметка на РОС д.т. за иска по чл. 109 от ЗС, която съгласно ТР №4/2015г. на ОСГК на ВКС се определя по чл. 71 ал. 1 изр. 2 ГПК – 30 лева.

Мотивиран така, Окръжният съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА Община Русе, с адрес : гр. Русе, пл. „ Свобода“ № 6, представлява. от кмета П.М., ДА ЗАПЛАТИ на Т. И. Г., ЕГН *****, от гр. Русе, ул. „С. С.“ № *, бл. Т., вх.*, ет.*, сумата от 6 000 лева – обезщетение по чл. 49 вр. чл. 45 от ЗЗД за претърпени неимуществени вреди, причинени от неправомерни действия и бездействия на Община Русе, свързани с осъществява.та, чрез възлагане на „Н. Ч. „ЕООД, дейност по сметосъбиране и сметоизвозване в гр.Русе, за периода 01.01.2020г. – 20.01.2022г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 14.02.2022г. до окончателното изплащане, като ОТХВЪРЛЯ иска за обезщетение на неимуществени вреди над сумата от 6000 лева до пълния претендиран размер от 29 300 лева, ведно със законната лихва.

ОТХВЪРЛЯ иска на Т. И. Г. против Община Русе, представлява. от кмета П.М., по чл. 49 вр. чл. 45 от ЗЗД, за обезщетение в размер на 20 700 лева - за претърпени имуществени вреди, причинени от неправомерни действия и бездействия на Община Русе, свързани с осъществява.та, чрез възлагане на „Н. Ч. „ЕООД, дейност по сметосъбиране и сметоизвозване в гр.Русе, за периода 01.01.2020г. – 20.01.2022г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 14.02.2022г. до окончателното изплащане.

ОТХВЪРЛЯ иска на Т. И. Г., по чл. 109 от ЗС, да се задължи Община Русе да преустанови дейността по сметоизвозване и сметосъбиране в ранните часове, в разрез с разпоредбите на Наредба №6/2006г. за показателите за шум в околната среда, с което му пречи да упражнява правото си на собственост.

ОСЪЖДА Община Русе, гр.Русе, пл. „ Свобода“ № 6, представлява. от

кмета П.М., ДА ЗАПЛАТИ на Т. И. Г., ЕГН *****, от гр. Русе, ул. „С. С.“ № *, бл. Т., вх.*, ет.*, сумата от 236 лева -деловодни разноси, съразмерно на уважените искове.

ОСЪЖДА Т. И. Г., ЕГН *****, от гр. Русе, ул. „С. С.“ № *, бл. Т., вх.*, ет.*, ДА ЗАПЛАТИ на Община Русе, гр.Русе, пл. „ Свобода“ № 6, представлява. от кмета П.М., сумата от 528 лева -деловодни разноси, съразмерно с отхвърлената част от исковете, както и разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева.

ОСЪЖДА Т. И. Г., ЕГН *****, от гр. Русе, ул. „С. С.“ № *, бл. Т., вх.*, ет.*, ДА ЗАПЛАТИ по сметка на Русенския окръжен съд държавна такса за иска по чл. 109 от ЗС, в размер на 30 лева.

Решението е постановено при участието на трето лице – помагач на стрА.та на ответника -„Н. Ч. „ЕООД,ЕИК 123087321, представлявано от управителя В. Ж. Х..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Апелативен съд– В.Търново в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Русе: _____